

Dosarul nr. 2ra-1315/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. I. Dutca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, O. Cojocaru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

07 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nicolai Buncovschi,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolai Buncovschi
împotriva Societății Comerciale „Arteprim & CO” Societate cu Răspundere Limitată
cu privire la încasarea salariului și indemnizației de concediu, cheltuielilor pentru
deplasarea la locul de muncă, cheltuielilor pentru deplasarea la locul de muncă
pentru ridicarea salariului, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor
de judecată și de executare,

împotriva deciziei din 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 08 octombrie 2018, Nicolai Buncovschi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății Comerciale „Arteprim & CO” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare SC „Arteprim & CO” SRL) solicitând obligarea pârâtului de a-i achita salariul convenit și indemnizației de concediu pentru perioada de muncă de 6 luni.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în data de 09 ianuarie 2018, în baza contractului de muncă din 09 ianuarie 2018, a intrat în exercițiul funcției de diriginte de șantier la obiectul „Stație mult carburant de alimentare a autovehiculelor or. Rîșcani, str. Independenței”. Pe parcursul întregii perioade nu i s-au făcut observații oficiale, însă nu a primit salariul deplin după demitere la 01 iulie 2018 și a dării în exploatare a obiectului.

Totodată, a menționat că pe parcursul anului 2018 s-a adresat către directorul SC „Arteprim & CO” SRL, Artiom Ionița, pentru a-i achita salariul, dar fără rezultat. La fel, nu a primit răspuns de la pârât nici la scrisoarea din 25 august 2018, primită la 03 septembrie 2018.

Drept urmare, a acordării prin încheierea instanței de judecată din 11 octombrie 2018 a unui termen pentru înlăturarea neajunsurilor admise la depunerea cererii de chemare în judecată, întru respectarea condițiilor art. 166 alin.(1), art. 167 alin.(1) lit.a) și a¹) Cod de procedură civilă, la 29 octombrie 2018, Nicolai Buncovschi a înregistrat cererea de chemare în judecată împotriva SC „Arteprim & CO” SRL, prin care a solicitat obligarea angajatorului de a-i achita salariul în sumă de 26000 de lei

și indemnizația pentru concediu pentru întreaga perioadă de 6 luni, 09 ianuarie 2018-01 iulie 2018.

Suplimentar reclamantul a precizat că pe parcursul primelor trei luni de muncă, februarie-aprilie 2018, i s-a promis că-i se va achita salariul după încheierea tuturor etapelor de lucrări de construcție la obiect. În lunile următoare, i s-a promis plata salariului după darea definitivă în exploatare a obiectului. După demiterea sa din funcție, dl Artiom Ionița nu-i mai răspundea la apelurile telefonice sau îl înjura și-i spunea să-l lase în pace, fiindcă nu are bani. Ulterior s-a adresat cu o scrisoare către SC „Arteprim & CO” SRL, dar nu a primit răspuns.

La 22 iulie 2019, reclamantul Nicolai Buncovschi a depus cerere de completare a cerințelor, solicitând încasarea salariului pentru perioada de 09 ianuarie 2018 – 01 iulie 2018 în sumă de 21868 de lei, a indemnizației de concediu în sumă de 1939 de lei, încasarea cheltuielilor pentru deplasarea la locul de muncă în sumă de 9531 de lei, încasarea cheltuielilor pentru deplasarea la oficiul pârâtului pentru ridicarea salariului în sumă de 592 de lei, încasarea cheltuielilor de judecată pentru deplasarea în ședințele de judecată și la executorul judecătoresc în sumă de 1184 de lei și încasarea cheltuielilor pentru citarea pârâtului prin intermediul executorului judecătoresc în sumă de 1500 de lei, repararea prejudiciului moral în sumă de 4500 de lei.

În motivarea cererii de completare, reclamantul a indicat că a suportat cheltuieli de deplasare, care urmează a fi încasate de la pârât. Totodată, a declarat că, din cauza că pârâtul se eschiva de la primirea citațiilor, a apelat la serviciile unui executor judecătoresc, pentru serviciile cărui a achitat suma de 1500 de lei. La fel, pe parcursul anului 2018, din cauza stresului ca urmare a neprimirii salariului, a fost diagnosticat cu diabet zaharat, fiindu-i recomandat folosirea medicamentelor. În acest sens, a pretins ca fiind justificat prejudiciul moral.

Prin hotărârea din 26 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Nicolai Buncovschi și s-a încasat SC „Arteprim & CO” SRL în beneficiul lui Nicolai Buncovschi salariul neachitat pentru perioada 01 februarie 2018 – 01 iulie 2018 în mărime de 21868 de lei, cu calcularea și reținerea sumelor obligatorii la bugetul public și bugetul asigurărilor sociale; s-a încasat de la SC „Arteprim & CO” SRL în beneficiul lui Nicolai Buncovschi cheltuielile de citare a pârâtului prin intermediul executorului judecătoresc în sumă de 1500 de lei și cheltuielile de deplasare în ședința de judecată în sumă de 73, 90 de lei, iar în total 1573, 90 de lei; în rest, au fost respinse ca fiind neîntemeiate cerințele cu privire la încasarea salariului pentru luna ianuarie 2018, a sumei de 1939 de lei, cu titlu de indemnizație de concediu, a sumei de 9531 de lei, cu titlu de cheltuieli pentru deplasare la locul de muncă, a sumei de 592 de lei, cu titlu de cheltuieli pentru deplasare pentru ridicarea salariului, a sumei de 1110,10 lei, cu titlu de cheltuieli pentru deplasarea la ședințele de judecată și la executorul judecătoresc, a sumei de 4500 de lei, cu titlu de prejudiciu moral; s-a încasat de la SC „Arteprim & CO” SRL taxa de stat de care a fost scutit reclamantul prin efectul legii, proporțional cerințelor admise din acțiune, în mărime de 656,04 lei.

Prin decizia din 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Nicolai Buncovschi și s-a menținut hotărârea din 26 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat faptul că Buncovschi Nicolai

a solicitat încasarea salariului pentru perioada 09.01.2018 – 01.07.2018, iar potrivit borderoului nr.1 din 31.01.2018 se atestă că Buncovschi Nicolai a primit salariul pentru luna ianuarie 2018 în sumă de 2 976 lei, fapt confirmat în cadrul ședinței de judecată.

De asemenea, a constatat că prima instanță în mod justificat a respins cerința reclamantului Buncovschi Nicolai privind încasarea indemnizației de concediu în sumă de 1939 de lei, din considerentul că, în cursul judecării cauzei cu certitudine s-a stabilit că, Buncovschi Nicolai nu a activat la întreprindere 6 luni, dar a activat în cadrul SC „Arteprim & CO” SRL în perioada 09.01.2019 - 01.07.2018.

Cât privește cerința de încasare din contul pârâtului a cheltuielilor de deplasare de la domiciliu la locul de muncă în sumă de 9531 de lei, instanța de apel a menționat că, această cerință corect a fost respinsă de prima instanță, din motiv că, potrivit contractului individual de muncă încheiat la data de 09.01.2018 între Buncovschi Nicolai și SC „Arteprim & CO” SRL, nu se reține că părțile ar fi prevăzut o astfel de clauză ce ar impune angajatorul la obligația de achitare salariatului deplasarea la locul de muncă.

Instanța de apel a relevat că, just au fost încasate parțial cheltuielile pentru deplasarea de la domiciliu la ședințele de judecată reclamantului/apelantului în sumă de 73,90 de lei, or, instanța a menționat că în acest sens au fost prezentate mai multe bilete de călătorie, fiind reținută în calitate de probă biletul de călătorie nr.46866489 în sumă de 73,90 de lei pentru data de 27 noiembrie 2018, zi în care a avut loc ședința de judecată, în rest bonurile prezentate nu corespund cu datele ședințelor de judecată care au fost fixate.

Instanța de apel a considerat că în speță nu au fost prezentate nici temeiuri de ar dicta necesitatea încasării cheltuielilor pentru deplasarea la executorul judecătoresc, or, alte probe concludente, care în ansamblu ar confirma că Buncovschi Nicolai s-a deplasat într-o anumită zi la executorul judecătoresc nu au fost prezentate

La 22 iulie 2020, prin intermediul poștei (f.d.156), Nicolai Buncovschi a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și adoptarea unei noi hotărâri.

În motivarea recursului s-a invocat că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei în fond, nu au fost dovedite circumstanțele considerate ca fiind stabilite, au fost încălcate și aplicate greșit normele de drept material.

Totodată, a menționat că neîntemeiat i-a fost refuzat încasarea indemnizației de concediu, a cheltuielilor de transport pentru a participa la ședințele de judecată și de căutare a pârâtului împreună cu executorul judecătoresc, ca urmare a inacțiunilor angajatorului, precum și repararea prejudiciului moral.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatului, conform scrisorii de însoțire datate cu 17 august 2020 (f.d.159) și a fost restituită corespondența instanței cu mențiunea „nereclamat” (f.d.161-162).

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 10 martie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 22 iulie 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale participanților la proces la 06 mai 2020, conform scrisorii de însoțire (f.d.150), însă lipsesc date despre recepționare acestei de către recurent. Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Nicolai Buncovschi, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Nicolai Buncovschi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe,

suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Nicolai Buncovschi.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Nicolai Buncovschi împotriva deciziei din 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat